
JAZYK STUDENTŮ EKONOMIE – CZENGLISH?

Marie Auerspergová*

Úvod

Jsme spokojeni s tím, jak se studenti VŠE vyjadřují ve svých prezentacích, seminárních, ročníkových či diplomových pracích? Nebo jsou pro nás, učitele, prezentace nebo diplomové práce v češtině také tou noční můrou, jakou jsou pro studenty prezentace v angličtině? Je to, co slyšíme nebo čteme, hezká čeština? Neříkáme si někdy, co je to za češtinu? Napůl čeština, napůl angličtina. Czenglish. Don Sparling se ve své knize English or Czenglish zabývá typickými chybami, které dělají Češi v angličtině pod vlivem češtiny. My se nyní budeme zabývat vlivem angličtiny na češtinu.

A. Zdroje

Pracovali jsme se vzorkem 90 prací, z toho 85 seminárních prací studentů Fakulty podnikohospodářské oboru Arts Management kurzu 3 PS 391 Komunikace a Public Relations a pěti seminárních a diplomových prací studentů ostatních fakult. Práce studentů kurzu Komunikace a Public Relations posloužily jako ideální vzorek, protože studenti měli za úkol napsat podrobnou recenzi článku publikovaného v angličtině. Mohli jsme tedy porovnat vyjadřování studentů v recenzích s originálními texty, které hodnotili. Tyto seminární práce jsme dále porovnávali s pracemi studentů jiných fakult, kdy zdroje, ze kterých studenti vycházeli, byly také anglické. Ukázalo se, že dělají stejné chyby.

Obraťme nyní pozornost ke konkrétním jevům, které se pod vlivem angličtiny v seminárních a diplomových pracích vyskytují.

B. Rovina lexikální

To, jak je čeština od počátku devadesátých let ovlivňována angličtinou, se projevuje nárůstem anglicismů zejména v rovině lexikální. Anglicismy jsou předmětem zájmu řady lingvistů, rubrika Drobnosti v časopise Naše řeč pravidelně rozebírá jednotlivá slova nebo typy pojmenování (např. Naše řeč 1990, s. 219 – Briefing, 1993, s. 107 – Leasing. Leasingovat?, 1992, s. 53 – Manažering? Management!, 1996, s. 110 – Workoholismus a ti ostatní). Měl by se před takovými slovy jazyk chránit? Odborníci jsou v tomto bodě zajedno. „Je to přirozený vývoj jazyka a ten se nedá zastavit. Objevují se nové skutečnosti a je normální, že jsou nějak pojmenovány,“ říká D. Rangelová z Ústavu pro jazyk český AV ČR. Stejného názoru je i František Čermák z Institutu

---

* Vysoká škola ekonomická v Praze, Fakulta mezinárodních vztahů (auersper@vse.cz).

českého národního korpusu Filozofické fakulty Univerzity Karlovy. „Nejsme přece v době národního obrození,“ dodává. Puristický pohled na cizí slova dnes již nehrozí, uživatelé většinou pochopili jejich nutnost. Otázkou současnosti tedy není, zda cizí slova ano, či ne, ale která cizí slova, v jaké podobě, s jakými významy, v jakých textech a komunikačních situacích.

Cizí slova včetně anglicismů se nejvíce, nejčastěji, nejsnáze a nejrychleji přejímají (a zároveň nejvíce tolerují) v odborném, popř. poloprofesionálním a slangovém vyjadřování. Máme však tolerovat, když studenti používají anglické výrazy namísto existujících českých? „*Návštěvníci konference obdrželi voucher*“ (Balko, 2012, s. 5), nikoliv poukázku. Místo zpětné vazby či reakce „*Facebook a Twitter disponují možností prakticky okamžitého feedbacku ze strany zákazníků*“ (Balko, 2012, s. 5), tiskové zprávy se nerozdávají u kulatého stolu, ale na „*roundtablu*“ (Hála, 2012, s. 3), „*emoce jako takové jsou benefitem*“ (Doležalová, 2012, s. 5) a ne výhodou a „*není možné náhodně určovat, která ze stars showbysnyse může výrobek spolupropagovat*“ (Balko, 2012, s. 4). „*Autor prognózovat*“ (Hála, 2012, s. 7) a věří, že se čtenář cítí „*zainvolován*“ (Drgová, 2012, s. 7). A musí se studenti zabývat nějakým českým ekvivalentem, když jen stačí dát to anglické slovo do uvozovek? „*... módní průmysl, který dokáže vytvořit zástup věrných zákazníků či dovede jednotlivé produkty natolik šikovně zpropagovat, že se okamžitě stanou „must“*“ (Balko, 2012, s. 3). Mohly se stát „nutnostmi“, student to ale za nutné nepovažoval. Slangové „*piárko*“ (Kousalová, 2012, s. 2) je v práci v uvozovkách, ale PR samotné už ne – to se vžilo jako zkratka (stejně jako IT). Na ajťáky jsme si už zvykli, zvykneme si i na piáristy (Hála, 2012, s. 2)? A místo k psycholožkám budeme chodit ke koučkám, které se věnují „*koučinku lidí*“ (Hapáková, 2012, s. 3). Top management a top manažery (Gabrielová, 2012, s. 4) ani nemusíme překládat, ale „*seniorní management*“ (Hála, 2012, s. 1) určitě ano. Ve vyšším vedení (anglicky senior management) přece nemusí být jen senioři, mohou tam být i junioři.

Odborná literatura na téma vliv angličtiny na češtinu je dost rozsáhlá, pozornost se však mnohem více soustřeďuje na stránku lexikální a morfologickou než na stránku syntaktickou. A přitom přejímání cizích slov je jazyku přirozené, přejímání syntaktických vazeb nikoliv.

Nezabývejme se tudíž pouze jevy lexikálními, ale také morfologickými a hlavně problémy syntaktickými. Oblíbené anglické výrazy se mohou stát méně oblíbenými, postupně mohou z češtiny dokonce i mizet, ale co například s anglickými předložkovými (resp. bezpředložkovými) vazbami, které se v češtině zabydlely? Každopádně bychom neměli dopustit, aby se nám tu zabydlely natrvalo, to by se pak lidé vyjadřovali např. jako mnozí politici v různých televizních debatách a říkali např.: „k tomu, co vy jste diskutovali“. Diskutujeme přece o něčem (i když politici mnohdy o ničem).

C. Rovina morfologická

Otrocké překlady z angličtiny vidíme hlavně u stupňování adjektiv a adverbíí – místo příponou stupňují studenti opisem. Za všechny můžeme uvést např. „*...ty více emotivně založené...*“ (Bijedičová, 2012, s. 5).

D. Rovina syntaktická

1. Slovosled

1.1 Postavení podmětu

To, že studenti čerpají z anglických zdrojů, se projevuje hlavně ve slovosledu. Stejně jako v angličtině kladou podmět na první místo ve větě a neuvědomují si, že v české větě oznamovací může být podle okolností podmět před přísudkem nebo také obráceně přísudek před podmětem. Ve větě: „*Autor na začátku měl jasně vysvětlit...*“ (Balko, 2012, s. 5) nemusel být autor nutně na začátku, ale po začátku – věta mohla začít: „*Na začátku měl autor jasně vysvětlit...*“ A jedna taková věta zůstala v diplomové práci dokonce nedokončená: „*Hubálek se v této souvislosti odvolává na zahraniční výzkumy a dokonce uvádí, že 10–17 % homosexuálů vstupuje do manželství a přibližně jedna třetina heterosexuálů*“ (Kroupová, 2002, s. 31). Stačilo zvolit český slovosled, „...do manželství vstupuje 10–17 % homosexuálů a přibližně jedna třetina heterosexuálů ...“, a věta by byla srozumitelnější.

To, že anglický slovosled je v porovnání s českým pevný, ještě neznamená, že řazení slov je v češtině nahodilé a libovolné; řazení slov je i v češtině určováno jistými pravidly – působí na ně především stránka obsahově významová, dále stavba mluvnická, ale také stránka zvuková (zvláště zřetele rytmické). Zřetele rytmické určují zejména postavení slov nepřízvučných, která se přiklání k přízvučnému slovu předchozímu, nebo následujícímu. Slova, která se přiklání ke slovu předcházejícímu, se kladou zpravidla za první přízvučný člen věty (nebo větného úseku), ve větách vedlejších za spojovací výraz. Toho se však studenti vždy nechrání a píšou věty typu: „...*kdy na začátku se snažíme...*“ (Kousalová, 2012, s. 6), „...*pokud už se ale objeví ve vysílání...*“ (Kousalová, 2012, s. 7) a „...*poslední kapitolou autor se snaží překlenout...*“ (Doušová, 2012, s. 7).

1.2 Postavení přívlastku

Z mluvnické stavby věty vyplývá především postavení přívlastku. Přívlastek shodný vyjádřený přídavným jménem, zájmenem nebo číslovkou stojí obvykle před svým podstatným jménem, přívlastek neshodný stojí za svým podstatným jménem. Rozdíl mezi angličtinou a češtinou je v tom, že angličtina má v mnoha případech jeden tvar jak pro podstatné jméno, tak pro jméno přídavné (school – škola i školní). Čeština na rozdíl od angličtiny odvozuje tato přídavná jména od jmen podstatných příponou. Přídavná jména z jmen podstatných však nelze tvořit všude. Studenti bohužel pracují se „*zdrojovými články*“ (Kousalová, 2012, s. 3), chodí za „*kancelářskými pracovníky*“ (Hála, 2012, s. 6), doufají, že „*narazí na možná schopného PR-istu*“ (Císařová, 2012, s. 7), a získávají „*co nejvíce možných názorů*“ (Bijedičová, 2012, s. 9). Možná, že narazí na schopného pracovníka kanceláře a získají co možná nejvíce názorů, ale jejich překlady anglických výrazů may (might) a as many opinions as possible jsou spíš nemožné.

Podobné problémy s přívlastky mají bohužel i profesionální překladatelé a např. z učitele herectví (drama teacher) dělají dramatického učitele třetí třídy (Bervíd, 2001, s. 75) a místo toho, aby anglické forming a team as creative as possible přeložili co možná nejkreativnějším týmem nebo vytvořili tým pokud možno tvůrčí (co možno nejvíce tvůrčí), „*zajišťují vytvoření toho nejtvůrčivějšího možného týmu*“ (Minařík, 1998, s. 39).

1.3 Aktuální členění věty

Po stránce obsahově významové rozlišujeme ve větě to, co je známé, co je dáno situací nebo souvislostí (co je východiskem sdělení), od toho, co je nové, co je nejdůležitější, co je vlastním jádrem sdělení. Toto vlastní jádro sdělení se v klidných oznamovacích větách (v nevzrušeném vypravování) klade na konec věty. Často bývá tím, od čeho vycházíme, podmět, a tím novým, vlastním jádrem sdělení přísudek – proto část podmětová stává před částí přísudkovou, ale není tomu tak vždy.

Také pro angličtinu platí, že co je ve větě nové, stojí zpravidla na druhém místě, a že větu obyčejně začínáme tím, co je poměrně známo. Na druhé straně však víme, že v angličtině stojí ve větě oznamovací podmět před přísudkem. Vzniká tu tedy rozpor dvou požadavků a z tohoto rozporu uniká angličtina tím, že místo rodu činného užívá při vyjádření takových vět rodu trpného. Pasivní konstrukce zachovávají obvyklý anglický slovosled podmět – přísudek, a přece v nich stojí to, co v nich říkáme nového, teprve na druhém místě. Trpného rodu se tudíž v angličtině užívá častěji než v češtině. V angličtině se ho užívá vždycky (nebo skoro vždycky), kde bychom podle svého českého citění čekali, že podmět bude na druhém místě za přísudkem. Ale např. z vět: „*Reputace může být zničena.*“ (Císařová, 2012, s. 5) a „*Věk, hodnota a postavení jsou cteny.*“ (Čermák, 2012, s. 5) asi žádné jazykové citění necítíme.

V odborných textech má trpný rod své místo i v češtině, je ale mnohem lepší vyjádřit ho zvrtným slovesem než opisem. Zvrtné sloveso měli studenti volit zejména v následujících případech: „*V historii České republiky před rokem 1989 nebyla chudoba vůbec připuštěna.*“ (Poláková, 2001, s. 4), „*Ohraničeno úvodem a závěrem je tělo práce věnováno bližšímu rozebrání.*“ (Bok, 2012, s. 7), „*V Americe i dalších jiných zemích jsou děti učeny dívat se na člověka...*“ (Cihlářová, 2012, s. 7), „*V tomto smyslu musí být zváženy hranice...*“ (Šaman, 2012, s. 5).

Činný rod by byl mnohem vhodnější v následujících větách: „*Článek je otevřen stručným popisem...*“ (Bok, 2012, s. 3), „*Článek je uzavřen shrnutím...*“ (Bok, 2012, s. 7), „*...sebevědomí, které je podtrženo i vhodným oblékáním*“ (Hapáková, 2012, s. 5), „*V této kapitole jsou dále zkoumány i slova zdánlivě podobná.*“ (Novák, 2012, s. 6). Kdyby zde student napsal: „*kapitola zkoumá*“, neukázal by neznalost správného tvaru (slova jsou zkoumána).

2. Vyjadřování slovesné a vyjadřování jmenné

Následně po slovosledu jsou patrné velké rozdíly mezi češtinou a angličtinou ve vyjadřování slovesném a jmenném. Můžeme říci, že čeština dává přednost vyjadřování slovesnému, kdežto angličtina se ráda uchyluje k vyjadřování jmennému. Náklonnost angličtiny k vyjadřování jmennému se projevuje jak ve slovní zásobě, tak ve skladbě věty. Angličtina využívá neurčitých neboli jmenných tvarů daleko rozsáhlejší měrou. Podstatné jméno slovesné, infinitiv, přídělníky a přechodníky se vyskytují mnohem více v angličtině než v češtině. V češtině našich studentů se však vyskytují až příliš často.

2.1 Podstatné jméno slovesné

Studentům se zalíbilo „*kladení otázek*“ (Čermák, 2012, s. 6) „*za účelem dosažení větší srozumitelnosti*“ (Vedralová, 2012, s. 2), „*nosí slovník za účelem okamžitého dohledání a možného osvojení si tohoto slova*“ (Novák, 2012, s. 7), „*dochází k nevyužívání plného potenciálu*“ (Kousalová, 2012, s. 5), „*může docházet k popletení významů*“ (Mayer,

2012, s. 5), „což může vést ke zmatení osoby, které něco vysvětlujeme“ (Novák, 2012, s. 3), „autorka ještě proud myšlenek podpořila odvětěním“ (Drgová, 2012, s. 5), „jinak hrozí jejich odrazení od odebrání nabízených produktů“ (Bok, 2012, s. 6).

2.2 Infinitiv

Studenti otrocky překládají infinitiv a píší, že „autoři perfektně zvládli pracovat se zdroji“ (Bok, 2012, s. 7) (manage to work) a „Číňan bude souhlasit pracovat nebo vyjednávat se stejnou nebo vyšší hierarchickou úrovní člověka“ (Čermák, 2012, s. 6) (agree to work or negotiate).

2.3 Přechodníky

I přechodníky se v pracích našich studentů objevily. Chybně. Studentka „při brouzdání na internetu hledající podklady“ (Drgová, 2012, s. 2) měla napsat hledajíc, nebo se měla přechodníku radši vyhnout. A ve větě: „Mnohem efektivněji lze získat převahu či kontrolu nad věcí pomocí zvolnění tempa a aktivního vedení protistrany do konstruktivního dialogu ukazující otevřenost jejich názorům“ (Helebrandová, 2012, s. 6) měl být tvar ukazující, nebo tam přechodník neměl být vůbec.

Proč se vracet k přechodníkům? Již první vydání České mluvnice Bohumila Havránka a Aloise Jedličky z roku 1960 je považuje za knižní: „Především vazby přechodníkové mají ve srovnání se synonymními prostředky členskými (větným členem) nebo větnými (vedlejší větou) ráz knižní“ (Havránek, Jedlička, 1960, s. 438).

2.4 Příčestí

Někteří studenti pracují s „literaturou odbornou a otevírající oči“ (eye-opening) (Hála, 2012, s. 7), berou do rukou „ucelenou příručku zahrnující rozličné faktory podléhající se na rozdílném chápání informací“ (Straka, 2012, s. 1), jiní „nemohou říci, že by pro ně byl článek obohacující“ (Císařová, 2012, s. 9) a píší, že „klasické pollo košile s logem natištěným v levé části by si tuto „cutting edge“ vyhledávající společnost nezískaly“ (Balko, 2012, s. 5).

2.5 Shoda v čísle

Pod vlivem angličtiny se někdy v českých větách neshoduje podmět a přísudek v čísle. Studenti doslovně překládají slovesa ve tvaru množného čísla množným číslem, aniž si uvědomují, že český podmět je v čísle jednotném, nikoli množném: „51% ředitelů se více zajímají...“ (Gabrielová, 2012, s. 4). „Příliš mnoho myšlenek a idejí v jedné větě se míjí účinkem a vyznívají naprázdno“ (Boháčová, 2012, s. 6), „15% domácností se považuje za chudé a zároveň mají příjem na hranici životního minima“ (Poláková, 2001, s. 9).

3. Odchyly od pravidelné stavby větné

3.1 Elipsa

Příruční mluvnice češtiny definuje elipsu takto: „Elipsa znamená vynechání jistých výrazů. Elipsu (výpustku) pak ve smyslu syntaktickém chápeme jako útvar srovnatelný s větou. Ve srovnání se syntakticky úplnou větou je to však útvar neúplný. V elipsách totiž chybí členy, které by např. s ohledem na valenci slovesa ve výpovědi chybět neměly. Přesto nejde o útvary v pravém slova smyslu negramatické, protože vypuštění příslušných členů a neobsazení jistých pozic je vázáno na jistý specifický kontext. Absence členu, který je

v jistém kontextu nadbytečný, neznamená posun sémantický, ale spíše stylistický.“ (ÚČJ FF MU, 1995, s. 696) V následujícím příkladu však vynechané slovo nebylo nadbytečné: „*Vzorek lidí byl sestaven celkem ze 182 lidí (vedoucích pracovníků i na nižších pozicích)*“ (Bijedičová, 2012, s. 4). Angličtina, aby nemusela opakovat stejné podstatné jméno (tady pracovníky), používá zástupné zájmeno *those*, jež studentka správně nepřeložila, ba ani nepoužila podstatné jméno, a tak psala o vedoucích pracovnících nejen na vyšších, ale i na nižších pozicích. Na jedné straně šlo o vedoucí pracovníky a na straně druhé o pracovníky na nižších pozicích.

3.2 Kontaminace

Směšování vazeb (kontaminace) spočívá v tom, že místo náležité vazby vznikne působením výrazu významově blízkého vazba nová.

Doslovným překladem anglických předložkových vazeb vytvořili studenti tyto předložkové vazby: „*věrnost k produktu*“ (Doležalová, E., 2012, s. 3) – anglicky *loyalty to the product*, „*uvažuje nad vašimi argumenty*“ (Doležalová, H., 2012, s. 4) – z anglického *think over*. Podle anglického *as* „*jsou ženy považovány v mezích komunikace jako ty více emotivně založené*.“ (Bijedičová, 2012, s. 5). Díky anglické předložce *for* jsou v jedné práci „*profesionálové pro komunikaci*“ (Čisarová, 2012, s. 7), nikoli však odborníci na komunikaci. Jinde je „*nutno tuto image předat médiím pro další šíření*“ (Balko, 2012, s. 3). Anglické *through* poznáme např. ve větách: „*Další kampaň na irrelevantní výrobek byla prezentována skrze Michelle Obama*.“ (Balko, 2012, s. 4) nebo „*Ženy se soustředí více na vývoj a udržování konverzace a na vztah mezi mluvčími skrz podporující poslouchání*.“ (Bijedičová, 2012, s. 5). Skrz používají často nejen studenti, ale i profesionální překladatelé: „*Musí proběhnout skrz červenou chodbu*“ (Bervid, 2001, s. 86). Skrz je oblíbené i mezi novináři – např. „*Vít Bárta v rámci své obhajoby u soudu i v médiích silně útočil na ministra spravedlnosti Pospíšila, zejména skrz jeho spojence z plzeňské ODS pana Jurečka*“ (Weiss, 2012, s. 11).

3.3 Anglické bezpředložkové vazby

V přebírání akuzativní vazby vede sloveso zmínit něco (*mention something*). „*Autor zmiňuje nutnost správné volby...*“ (Balko, 2012, s. 4). Další autor se nezmiňuje o změnách, které nastaly, ale „*zmiňuje nastalé změny v tržním prostředí*“ (Bok, 2012, s. 7). A „*je nutno zmínit s touto diplomovou prací úzce související gay komunitu...*“ (Kroupová, 2002, s. 13). Pozadu nezůstává sloveso komunikovat něco, a tak studenti píší, že je třeba „*lépe komunikovat emocionální, intelektuální obsah sdělovaného*“ (Cihlářová, 2012, s. 8), a „*musí komunikovat jedno jasné a výstižné sdělení či zprávu*“ (Drgová, 2012, s. 2). Další anglické bezpředložkové sloveso – *consider something* analyzujeme za větou: „*Pokud bychom uvažovali alespoň jednu z metod určení chudoby, musel by stát vyplácet přibližně polovinu občanů dávky sociální pomoci*.“ (Poláková, 2001, s. 9). Ale uvažujeme přece o něčem, že?

4. Anglická věta jednoduchá a české souvětí

Angličtina si na rozdíl od češtiny nelibuje v souvětích, nýbrž ve větách jednoduchých. K tomuto stručnějšímu způsobu vyjadřování má několik prostředků – *participium*, *gerundium* a *infinitiv*. Oč vhodnější by např. místo „*vašeho ceněného zaměstnance*“ (Doležalová, 2012, s. 5) byl zaměstnanec, kterého si ceníte, tedy vedlejší věta.

Vedlejší větu místo vazby nominativu s infinitivem měli volit studenti také v následujících příkladech: „*jejichž odhalování se nezdá mít jasný účel*“ (Bok, 2012, s. 7) a „*Citace se ovšem zdá být zbytečně komplikovaná a matoucí pro čtenáře...*“ (Čermák, 2012, s. 2). Zdá se, že tato citace byla pro pisatele opravdu složitá.

Závěr

Musíme se bát obrovského vlivu angličtiny na češtinu? Zakladatel československé anglistiky profesor Vilém Mathesius nás titulem své knížky vyzývá NEBOJTE SE ANGLIČTINY. Mathesius studenty angličtiny povzbuzuje těmito slovy: „Často se u nás myslívá, že angličtina je jazyk nadmíru obtížný. Je to pouze pověra hodně u nás rozšířená mezi těmi, kdo se s angličtinou prakticky neseznámili, a proto myslím, že je na místě, abych se hned pokusil několika slovy ji rozptýlit a abych právě vám, svým čtenářům, ukázal, že práce, které se studiem angličtiny podjímáte, je nejen důležitá, nýbrž také vděčná.“ (Mathesius, 2001, s. 4). Dnes o důležitosti angličtiny nikoho přesvědčovat nemusíme, my se angličtiny nebojíme, bojíme se jen těch jejích uživatelů, kteří ji nesprávně začleňují do češtiny, kterou rovněž neovládají. A vy se nebojte vrátit studentům diplomové práce, když s nimi nebudete po jazykové stránce spokojeni. Proti úpadku jazykové kultury bychom měli bojovat.

Literatura

- DANEŠ, F. *Český jazyk na přelomu tisíciletí*. Praha : Academia, 1997.
 HAVRÁNEK, B.; JEDLIČKA, A. *Česká mluvnice*. Praha : SPN, 1960.
 KOLEKTIV AUTORŮ ÚČJ FF MU. *Příruční mluvnice češtiny*. Brno : Nakladatelství Lidové noviny, 1995.
 MATHESIUS, V. *Nebojte se angličtiny*. Praha : H+H, 2001.
 SPARLING, D. *English or Czenglish*. Praha : SPN, 1989.

Zdroje

- BALKO, M. New Era of Fashion Marketing. [Seminární práce]. 3 PS 391 LS 2011/2012.
 BERVÍD, Z. *Odhalená tvář*. Překlad Sidneyho Sheldona. Frýdek-Místek : Alpress, 1999.
 BIJEDIČOVÁ, A. Mars, Venuše a Gray: Genderová komunikace. [Seminární práce]. 3 PS 391 LS 2011/2012.
 BOHÁČOVÁ, M. Making Presentations. [Seminární práce]. 3 PS 391 LS 2011/2012.
 BOK, J. Viral Marketing Techniques within Online Social Network. [Seminární práce]. 3 PS 391 LS 2011/2012.
 CIHLÁŘOVÁ, L. Nonverbální řeč v mezikulturní komunikaci. [Seminární práce]. 3 PS 391 LS 2011/2012.
 CÍSAŘOVÁ, S. Measurable Impact Agency Leaders on Why PR Matters. [Seminární práce]. 3 PS 391 LS 2011/2012.
 ČERMÁK, M. Facilitating Face-to-Face Communication in High-Tech Teams. [Seminární práce]. 3 PS 391 LS 2011/2012.
 ČERMÁK, M. Čínské kulturní charakteristiky běžně uznávané při vyjednávání. [Seminární práce]. 3 PS 391 LS 2011/2012.
 DOLEŽALOVÁ, E. Nástroje guerilla marketingové komunikace a etické problémy v guerilla reklamní strategii. [Seminární práce]. 3 PS 391 LS 2011/2012.
 DOLEŽALOVÁ, H. Skutečně vyjadřujete to, co jste měli na mysli? [Seminární práce]. 3 PS 391 LS 2011/2012.
 DOUŠOVÁ, A. Vedení porad, jak dosáhnout maximálního výsledku s minimem lidí, času a energie. [Seminární práce]. 3 PS 391 LS 2011/2012.

- DRGOVÁ, A. Smooth Talk, Smart Attire, Efficient Practice and Tinge of Humour. [Seminární práce]. 3 PS 391 LS 2011/2012.
- GABRIELOVÁ, A. Práce s médii. [Seminární práce]. 3 PS 391 LS 2011/2012.
- HÁLA, D. New Media, New Tools, New Audiences. [Seminární práce]. 3 PS 391 LS 2011/2012.
- HANIBALOVÁ, Z. Social Marketing. [Seminární práce]. 3 PS 391 LS 2011/2012.
- HANZAL, T. Logic and Conversation. [Seminární práce]. 3 PS 391 LS 2011/2012.
- HAPÁKOVÁ, M. Asertivita, právo být sám sebou. [Seminární práce]. 3 PS 391 LS 2011/2012.
- HELLEBRANDOVÁ, K. Extrémní vyjednávání. [Seminární práce]. 3 PS 391 LS 2011/2012.
- HLAVÍN, J. Formal and Informal Communication Channels in Creating Corporate Brand Image and Preference. [Seminární práce]. 3 PS 391 LS 2011/2012.
- KOUSALOVÁ, K. What Advertising Agency Personnel Need to Know about Public Relations. [Seminární práce]. 3 PS 391 LS 2011/2012.
- KROUPOVÁ, A. Některé aspekty body image. [Diplomová práce]. Praha : FF UK, 2002.
- MAYER, A. Public Relations Role in Brand Messaging. [Seminární práce]. 3 PS 391 LS 2011/2012.
- MINAŘÍK, L. *Řízení současné školy*. Překlad Anne Gold. Praha : Fakta, 1998.
- NOVÁK, O. The New Ways to Greater Power. [Seminární práce]. 3 PS 391 LS 2011/2012.
- POLÁKOVÁ, B. Úloha životního minima v sociální politice. [Seminární práce]. HP 461 LS 2000/2001.
- STRAKA, M. Z čeho pramení rozdílné chápání informací u mužů a žen a jaké ponaučení si z toho mají vzít inzerenti? [Seminární práce]. 3 PS 391 LS 2011/2012.
- ŠAMAN, M. Recenze podkladové studie Guerilla Marketing. [Seminární práce]. 3 PS 391 LS 2011/2012.
- VEDRALOVÁ, Z. Lombardův efekt: Reflex pro lepší komunikaci s okolím při působení komunikačních šumů. [Seminární práce]. 3 PS 391 LS 2011/2012.
- VELNER, O. Intrapersonal and Interpersonal Communication. [Seminární práce]. 3 PS 391 LS 2011/2012.
- ZVELEBILOVÁ, K. Pět trendů v politické rétorice posledních 200 let. [Seminární práce]. 3 PS 391 LS 2011/2012.

ECONOMICS STUDENTS' LANGUAGE – CZENGLISH?

Abstract: The article deals with typical mistakes made by students of the University of Economics, Prague, in their papers under the influence of English. Interferential mistakes adopted from English into Czech are a serious linguistic phenomenon and the literature focusing on the influence of English on Czech is quite large, but more attention is paid to lexicological and morphological problems than to syntactical ones. Knowing that borrowings from other languages are natural but adopting sentence structures is not, the author concentrates not only on lexicology (usage of foreign words in students' texts) and morphology but also on sentence structure, especially on word order, passive voice, verbal and nonverbal structures (infinitives, participles, gerunds), and prepositional structures. Frequent interlinguistic mistakes caused by mechanical adoption of English have been sorted out into several groups according to their syntactical features, analysed and described in detail. The output is a complex of advice what to accept in students' Czech and what not. The author encourages teachers to ask students to rewrite their papers if they are unsatisfactory from the linguistic point of view.

Keywords: influence, lexicology, sentence structure, linguistics